

VERGEVEN EN VERGETEN

Toneelspel in drie bedrijven

door

RIEN BUUNK

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **VERGEVEN EN VERGETEN** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **RIEN BUUNK** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2012 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **8** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN

Kees Vermeer - circa 49 jaar, werknemer bij een administratiekantoor

Klara Vermeer - circa 44 jaar, echtgenote van Kees, parttime medewerkster supermarkt

Wilma Vermeer - circa 21 jaar, dochter van Kees en Klara, student

Cindy Jansen - circa 21 jaar, vriendin van Wilma, student

Hennie Klarendal - circa 44 jaar, vriendin en buurvrouw van de familie Vermeer en kunstcriticus

Henk van Apeldoorn - circa 45 jaar, vriend en collega van Kees

Elisabeth Druten - huisarts van de familie Vermeer

Jacob van Langen - advocaat

DECOR:

Het stuk speelt zich af in de “huiskamer” van de familie van Vermeer. Het is een doorsnee gezin.

Het toneel kan naar eigen inzicht worden ingericht alleen moet er aan een van de muren een grote spiegel hangen. Op het toneel moeten twee deuren aanwezig zijn. Links of achter een deur naar de hal en rechts of achter een deur naar de slaapkamers en badkamer.

Eerste Bedrijf 1^e tafereel

Kees zit in zijn badjas aan tafel koffie te drinken als Klara met de post op komt. Gedurende het gehele 1^e tafereel kijkt Kees verward en afwezig.

KLARA

Klara: (*Legt de post op tafel*) Ben je nog niet naar je werk?

Kees: Nee..., ik voel me niet echt lekker. Ik denk dat ik me ziek meld.

Klara: (*Voelt zijn voorhoofd*) Verhoging heb je niet.

Kees: Nee..., ik denk ook niet dat het koorts is. Ik kan het je niet echt beschrijven..., maar ik voel me duf en duizelig.

Klara: Ik denk dat je te hard gewerkt hebt de laatste maanden. Je hebt weken gedraaid van 60 tot 70 uur. Dat houdt geen mens vol. (*Omhelst Kees*) En zeker niet als je al bijna 50 bent.

Kees: (*Glimlachend*) Dank je we, naar mens dat je bent. Ben blij dat je mij er aan herinnert dat ik bijna Abraham zie..., (*Gespeeld vals*) gelukkig nog maar een paar jaar.... en dan zie jij Sara.

Klara: Ha..., dat duurt lekker nog 6 jaar, ouwe bok.

HENK

Henk: Goeiemorgen allebei. (*Klara en Kees groeten terug*) Maar wat zie nou...., zit jij nog in de badjas. Ik zou me maar eens gaan aankleden als je op tijd op je werk wilt zijn.

Klara: Kees voelt zich niet zo lekker Henk.

Kees: Ja..., wat het is weet ik niet maar ik voel me helemaal niet lekker.

Henk: (*Verbaast*) Nou..., dat ik dat nog mag mee maken.

Kees: Wat bedoel je?

Henk: Dat jij ziek bent. In de 26 jaar dat we nu samen bij De Gebroeders Nagel werken kan ik mij niet herinneren dat jij ooit ziek bent geweest.

Kees: Ik geloof dat ik ook nog nooit ziek ben geweest in die 26 jaar.

Klara: Jij gaat weer terug naar bed en dan bel ik de huisarts wel even en vraag of ze langs kan komen.

Kees: Hoho..., de huisarts. Zo slecht voel ik mij nou ook weer niet.

Klara: Eeh..., je doet wat je gezegd wordt. Wat vindt jij er van Henk?

Henk: (*Glimlachend*) Ik denk dat Klara gelijk heeft. Zoals al gezegd: je bent nog nooit ziek geweest en je hebt nu wel een keer recht op je ziekteverlof. Maar het is beter dat jij je even door de huisarts laat onderzoeken..., je weet maar nooit.

Kees: Lekker stelletje zijn jullie....., het is dat ik me al niet lekker voel

want anders was ik door jullie wel ziek gepraat.

Henk: Ga maar weer lekker naar bed, dan ga ik naar de baas. Je kunt op dit moment toch best gemist worden, zo druk is het op dit moment niet. Gelukkig is de herfst ons rustige seizoen.

Kees: *(Kijkt nadenkend en daarna naar Henk)* Ja.., dat is ook zo. Als ik een maand geleden ziek was geworden was het heel anders geweest.

Henk: Ik zal op kantoor wel vertellen dat je deze week niet op kantoor komt.

Kees: Nou nou.., even rustig. De hele week..., als ik mij morgen beter voel ga ik weer gewoon naar mijn werk.

Henk: Doe nou toch eens een keer rustig aan man. Neem een lekker weekje ziekteverlof op en tank effe lekker bij. We hebben in de afgelopen drie maand wel zoveel werk verzet dat je nu gerust een weekje afwezig kunt zijn. Ik ga met die nieuwe klant De Hertog aan het werk en als je dan volgende week weer terug bent gaan we dat account samen opzetten.

Kees: *(Verward en vragend)* Nieuwe klant....?

Henk: *(Verbaasd)* Ja.., onze nieuwe klant....

Kees: *(Kijkt hem niet begrijpend aan)* De Hertog...?

Henk: Ja.., De Hertog is onze nieuwe klant geworden... Vertel me nu niet dat je dat niet meer weet. Je hebt hem op de voorjaarsbeurs zelf weten over te halen om hun administratie bij ons onder te brengen.

Kees: *(Verward)* Oh...ja, ja.. dat is waar ook... Wil je wel geloven dat ik dat helemaal vergeten was.

Henk: Nou weet ik zeker dat je weer onder de wol moet. *(Tegen Klara)* Hij wil me doen geloven dat hij niet meer weet dat hij een van onze grootste toekomstige klanten heeft binnen gehaald.

Klara: *(Kijkt enigszins bezorgd naar Kees)* Ja..., ik denk dat hij zich slechter voelt dan dat hij wil laten blijken.

Kees: *(Kwaad)* Zit toch niet zo te zeuren allebei.

Klara: *(Een beetje geschrokken)* Rustig maar...., we maken ons alleen zorgen om jou.

Kees: Jullie hoeven je geen zorgen te maken om mij. Ik voel me alleen niet zo lekker.... Mag ik ook een keer. Morgenvroeg ben ik weer beter en dan ga ik gewoon weer mijn eigen dingen doen, naar de winkel gaan, biljartje leggen en.... *(Nadenkend)*

Klara: Maar dat doe je altijd op zaterdag...

Kees: *(Verwonderd)* Ja...., dat doe ik altijd op zaterdag..., nou en...

Klara: Morgen is het dinsdag..., vandaag is het maandag.

Kees: *(Verward)* He....? Maandag...? *(Geschrokken)* Ach ..., dat

bedoel ik.....

Henk: Ik weet het niet Kees..., maar ik denk dat het toch beter is dat Klara de huisarts even laat komen.

Klara: Ik weet het wel zeker Henk..., ik ga haar meteen bellen. (*Loopt naar de telefoon en zoekt in de klapper het telefoonnummer op en gaat bellen*) Ja..., spreek ik met de praktijk van Druten.....? Ik zou willen vragen of de dokter even bij ons zou willen langskomen..... Nee, het is niet voor mij, maar voor Henk..., hij voelt zich niet lekker en is duizelig en duf... Mooi, dan zie ik haar straks wel. (*Legt de hoorn op de haak*) Je hebt geluk..., ze komt nog voordat haar spreekuur begint, langs.

Kees: (*Afwezig*) Ja, dat is goed.

Henk: Zo..., ik ga naar kantoor en zal ze daar op de hoogte brengen. (*Staat op en loopt naar de deur*) Ik bel vanavond nog wel even om te horen hoe het er mee gaat..., als je er maar voor zorgt dat je volgende week weer beter bent want dan is de derde ronde van het Klaverjas toernooi en dan moet je het samen met Klara opnemen tegen mij en Janine van de afdeling incasso.

Kees: (*Kleine glimlach*) Ja..., dat is goed.

Henk: Tot ziens en beterschap. (**Af**)

Klara: Zo..., en jij gaat weer naar bed. Als de dokter er is laat ik je dat wel weten.

Henk: (*Vragend*) De dokter....? Oh..ja.., de dokter. (*Staat op en loopt naar de deur*) Dan ga ik maar weer naar bed (**Af**) (*Klara kijkt hem peizend na en gaat dan de post bekijken*)

Klara: Heerlijk die post.., een rekening van de stomerij..., een afrekening van het gas, dat zal wel weer bijbetalen zijn. En, last but not least, een rekening van de garage voor de nieuwe auto. Het is maar goed dat we allebei werken (*Hennie komt binnen*) anders konden we dit alles lang niet betalen.

HENNIE

Hennie: Wat kunnen jullie niet betalen? Een goeiemorgen trouwens.

Klara: Ook een goeiemorgen. Ach, ik was de post aan het nakijken en daar werd ik niet vrolijk van. Het lijkt of we alleen nog maar rekeningen krijgen.

Hennie: Welkom bij de club.

Klara: (*Glimlachend*) Ja.., ik denk dat wij niet de enigen zijn die rekeningen ontvangen.

Hennie: Nee.., dat kan ik je wel garanderen.

Klara: Ja.., maar jij als kunstcriticus verdient wel zoveel dat een rekening meer of minder voor jou geen probleem is.

Hennie: Nou, nou. Dat valt wel mee hoor. Ik moet toegeven dat ik

niet slecht verdienen maar... dat wil niet zeggen dat ik niet op de centen hoeft te letten. Alles is tegenwoordig zo duur geworden. Bovendien is het op de kunstmarkt momenteel erg rustig zodat er voor mij niet zo veel te verdienen valt.

Klara: Als ik tijd heb zal ik je beklagen. Maar ik kan je wel zeggen dat ik blij ben dat Kees en ik allebei werk hebben anders zou het niet mogelijk zijn al deze rekeningen te betalen en onze dochter financieel te ondersteunen bij haar studie.

Hennie: Je noemt Kees..., hoe is het met hem? Ik kwam op de gang Henk tegen en die zei dat Kees ziek was.

Klara: (*Een kleine glimlach*) Ja..., dat klopt, hij voelde zich vanmorgen niet lekker en is weer in bed gekropen. Je mag best weten dat ik een beetje ongerust ben, Kees is, voor zover ik weet, nog nooit ziek geweest.... Dus er moet wel wat aan de hand zijn anders was hij gewoon naar zijn werk gegaan.

Hennie: Nou moet je niet meteen het ergste denken... Hij is bijna 50, werkt hard, dus het kan ook wel iets simpels zijn als oververmoeidheid of iets dergelijks.

Klara: Ja..., ik weet het. Je hebt gelijk..., zal ik even koffie zetten?

Hennie: Ja..., als het uitkomt? Moet je niet naar je werk?

Klara: Nee, van de week moet ik donderdag, vrijdag en zaterdag werken.

Hennie: (*Kijkt op haar horloge*) Het is misschien wat vroeg om bij de buurvrouw op de koffie te komen..., maar ik zou zeggen giet maar een bakkie in. Trouwens, hoe lang werk je nu eigenlijk al bij die supermarkt?

Klara: Al meer dan 22 jaar. Ja..., ik heb geluk gehad toentertijd. Toen ik daar begon te werken konden ze niemand anders krijgen..., dus kreeg ik een vast contract. Tegenwoordig willen ze geen mensen meer aannemen van mijn leeftijd..., we zijn volgens de bazen veels te duur.

Hennie: Ja..., het liefst hebben ze jongeren van 16 of 17 jaar. Die krijgen een contract van maximaal 2 jaar en daarna kunnen ze opkrassen en worden ze vervangen door een nieuwe lading zestien of zeventien jarigen.

Klara: Ja..., dat heb ik ook gemerkt.

Hennie: Hoe bedoel je?

Klara: Toen negen jaar geleden de supermarkt overging naar een nieuwe eigenaar..., hebben ze geprobeerd om mij er uit te werken. Dankzij de steun van de vakbond heb ik toen mijn baan weten te behouden.

Hennie: Wilden ze je ontslaan...?

Klara: Ja.., ik zou volgens hen niet goed functioneren.., maar de advocaat van de vakbond wist de rechter er van te overtuigen dat er heel andere redenen waren waarom ze mij weg wilden hebben. En zo heb ik mijn baan weten te behouden..., maar ze zitten wel steeds in mijn nek te hijgen. Als ze een kans krijgen om mij er uit te schoppen, zullen ze ongetwijfeld daar gebruik van maken. Die nieuwe bedrijfsleider is een keiharde, als het hem op de een of andere manier lukt om mij er uit trappen, zal hij dat niet nalaten. Het zou me niet verbazen als hij ook nog een bonus van de directie zou krijgen als hem het lukt

Hennie: Geloof je dat echt...?

Klara: Zeker weten..., voor de centrale directie geldt tegenwoordig maar een ding: een zo hoog mogelijke winst, de medewerkers zijn maar bijzaak. Zo nu ga ik eerst koffie ingieten.

Hennie: Ja..., ik heb ondertussen wel zin gekregen. Kunnen we meteen de laatste roddels doornemen.

Klara: *(Staat op en gaat koffie ingieten)* Oh, ja. Zijn er roddels dan?

Hennie: Heb je dat dan nog niet gehoord?

Klara: Wat zou ik gehoord moeten hebben? *(Zet twee kopjes koffie op tafel)*

Hennie: Dat van die kerel van nummer 28, eh.., *(Knijpt met de vingers)* hoe heet ie ook al weer? Oh..ja, Klein Overmortel.

Klara: Ik heb niets gehoord.., wat is er met hem?

Hennie: Die is er met zijn secretaresse vandoor gegaan.

Klara: Ah nee, dat meen je niet. En zijn vrouw?

Hennie: Die heeft hij laten zitten.

Klara: Ze hebben toch een heel stel kinderen?

Hennie: Ja.., vier. Meneer, heeft alleen zijn kleren opgehaald en is daarna meteen vertrokken. Zijn advocaat zou wel contact met haar opnemen.

Klara: Hoe is het mogelijk. Dat mensen elkaar op zo'n manier behandelen. Wat is dat voor vrouw..., die secretaresse bedoel ik.

Hennie: Het schijnt een hoogblonde dame te zijn van een jaar of 25. Daarnaast schijnt ze twee. *(Maakt gebaren van een grote boezem)*

Klara: Dat mannen zich zo snel het hoofd op hol laten brengen, dat begrijp ik niet. En vrouw heeft toch veel meer te bieden dan alleen twee grote tieten.

Hennie: Ja..., dat weet jij en dat weet ik..., nu alleen die Neanderthalers nog. De mannen zijn in feite altijd stil blijven staan gedurende de evolutie. Wij vrouwen hebben ons verder ontwikkeld maar de mannen staan nog steeds op het niveau van de vroege Neanderthaler. Ze denken nog steeds in termen van jagen en

gejaagd worden en denken dat de vrouwen nog steeds afhankelijk willen zijn van de man.

Klara: Nou, in ieder geval zal die Neanderthaler van mij deze week weinig jagen en is ie meer afhankelijk van zijn vrouwtje dan andersom.

Hennie: Ja, maar Kees kun je niet vergelijken met een Neanderthaler. Dat is nou een van de weinige mannen die door de evolutie wel verder ontwikkeld is. Je weet niet half hoe gelukkig jij je mag prijzen met zo'n man. Als je ooit genoeg hebt van hem stuur hem dan maar door naar mij.

Klara: Nou, nou. Ik heb je nog nooit zo horen praten. Ik weet niet anders dan dat jij niet zo veel moet hebben van mannen.

Hennie: Nee, dat klopt. Mijn vroegere vriendjes waren in het algemeen niet om over naar huis te schrijven, maar als ik zie hoe gelukkig jij bent met Kees dan ben ik wel eens een beetje jaloers op jou.

Klara: Nou, wat houdt je tegen? Je bent een aantrekkelijke vrouw met een goed verstand en een goeie baan. Ik denk dat er voldoende kerels zijn die jou wel zien zitten.

Hennie: Zou je denken....., ik ben ten slotte ook niet meer de jongste?

Klara: Klets toch niet.., je bent net de veertig gepasseerd. Geloof me maar als ik zeg dat jij de gemiddelde man veel te bieden hebt. *(Plagend)* Bovendien..., op een ouwe fiets moet je het leren.

Hennie: *(Lachend)* En bedankt.

Klara: *(Vragend)* Is Henk niets voor jou?

Hennie: *(Nadrukkelijk)* Henk...., ik dacht dat die een eeuwige vrijgezel was.

Klara: Ja, veel vrouwenvlees zit er niet aan... maar dat kan door de juiste aanpak worden veranderd. Bovendien kan dat nog een groot voordeel zijn.., kun je hem vormen zoals je zelf wilt zonder je te storen aan wat andere vrouwen aan hem verprutst hebben. Want wat je ook van mannen weet, een ding moet je van me aannemen: wij vrouwen moeten ze opvoeden.

Hennie: *(Kijkt nadenkend)* Ja.., eigenlijk is het wel een leuke vent.... Ik heb er eigenlijk nooit over nagedacht. Ik moet bekennen dat als ik op jullie verjaardagen naast hem zat, hij altijd leuk en charmant gezelschap was.

Klara: Nou, dat is dan geregeld.

Hennie: Wat is er geregeld?

Klara: De eerst volgende keer dat je Henk ziet, ga je naar hem toe, slaat je arm om hem heen en sleurt hem mee naar huis.

Hennie: *(Lachend)* Ik zie het al voor me: de vrouwelijke Neanderthaler. Nee, ik denk niet dat een dergelijke aanpak bij hem werkt. Laat me er eerst nog maar eens rustig over nadenken.

Klara: Doe dat.

WILMA

Wilma: *(Kwaad kijkend)* Goeiemorgen. *(Klara en Hennie zien dat er iets fout zit)*

Klara: Goeiemorgen. Wat doe jij hier..? Moet je niet in Groningen zijn?

Wilma: *(Nors)* Nee..., deze week was het weer praktijkweek en de hele volgende week is het herfstvakantie. En aangezien ik mijn praktijkopdracht al heb afgerond heb ik nu twee weken vrij.

Klara: Maar waarom kom je dan nu.... en niet afgelopen vrijdag?

Wilma: Brian en ik zouden gisteren naar een concert gaan.

Klara: *(Vragend)* Ja..., en..., zijn jullie niet geweest.

Wilma: *(Barst in tranen uit)* Neeee...*(Klara legt haar arm om haar heen en Wilma vleit haar hoofd op de schouder van Klara)*

Klara: Maar waarom dan niet...?

Wilma: *(Met horten en stoten)* Brian... en... ik... zijn uit elkaar.

Klara: *(Meelevend)* Ach lieverd...., wat is er gebeurd..., vertel eens even rustig wat er aan de hand is.

Wilma: *(Huilend)* Hij heeft me belazerd met een ander. *(Klara en Hennie kijken elkaar begrijpend aan)*

Klara: Ja..., dat is niet mooi...., maar hoe ben je daar achter gekomen.

Wilma: Hij vertelde, dat hij zaterdagavond met een aantal vrienden wilde gaan stappen. Dus had ik besloten bij de videotheek een paar films te huren. Toen ik van de videotheek thuis kwam bleek mijn dvd-speler het niet meer te doen. Dus ik probeer Brian te bellen om hem te zeggen dat ik zijn dvd-speler zou ophalen om die te gebruiken, maar hij nam zijn telefoon niet op. Ik dacht nog dat hij die misschien was vergeten mee te nemen. Ik besloot toen Bas op te bellen, dat is zijn beste vriend, ik dacht: als ik Bas bel, kan die het hem ook wel vertellen.

Klara: Ja..., en toen?

Wilma: Nou, Bas nam op en zei dat ze helemaal niet gingen stappen omdat de meesten tijdens de vakantie terug waren naar hun ouders. Ik ben toen naar zijn studentenkamer gegaan, ik heb een sleutel van zijn kamer, en heb de deur geopend..... En daar lag meneer, samen met de een of andere griet in bed.

Klara: Och lieverd..., dat is ontzettend. *(Niet goed wetende wat ze moet zeggen)* Maar..., weet je zeker? Ik bedoel..., wat deden ze?

Wilma: (*Kwaad en luid*) Ja mam..., wat zouden ze aan het doen zijn!!!! Ze waren niet aan het mens erger me nieten.

Klara: Zo bedoel ik het toch niet.

Wilma: (*Met zachte stem*) Nee, dat weet ik ook wel. Sorry, voor die uitbarsting..., maar ik wordt er nog zo kwaad om als ik er alleen maar aan denk. (*Balt vuisten*) Oh.., ik wil er zo weer op los timmeren.....

Klara: Heb je Brian geslagen..?

Wilma: (*Trots*) Ja..., ik heb hem geschopt en geslagen,.., de vuile hufter. Ik ben vervolgens naar huis gegaan en heb alles wat van Brian was in een vuilnisbak gedumpt..... Inclusief zijn stripboeken verzameling.

Hennie: (*Heeft aandachtig zitten luisteren*) Goed gedaan Wilma..., dat zal hem leren om jou op zo'n manier te belazeren.

Klara: Maar..., wat ben je nu verder van plan?

Wilma: Ik was van plan om van de week hier te blijven en zondag weer terug te gaan naar Groningen.

Klara: Je weet het.., je bent hier altijd welkom. Weet je wat..., ik ga je bed even opmaken.

Wilma: Mam.., dat kan ik zelf ook wel doen.

Klara: Jij gaat hier even met Hennie koffiedrinken en in tussentijd maak ik je bed op, dan kun je straks even gaan liggen, want ik kan aan je ogen zien dat je moe bent.

Wilma: Ja, als ik eerlijk moet zijn dan ben ik hondsmoe. De afgelopen twee nachten heb ik niet veel geslapen.

Klara: Juist.., en daarom ga ik je bed opmaken en ga jij lekker koffiedrinken (*Af*)

Hennie: (*Staat op*) Zal ik je eens een lekker bakkie koffie in doen?
(*Wilma gaat zitten*)

Wilma: Ja.., lekker. (*Hennie doet koffie in*)

Hennie: Hier, een lekker warm bakkie. (*Loopt naar de deur*) Ik zal eens in de keuken kijken of ik nog koekjes kan vinden (*Af*)

Wilma: Doe geen moeite....., (*Tegen zichzelf*) wilde ik nog zeggen.....
(*Zit eventjes rustig koffie te drinken tot Hennie weer terug komt*)

HENNIE

Hennie: Kijk eens wat ik gevonden heb. (*Heeft twee grote gebakjes bij zich*)

Wilma: Tjeeetje. Kon je ze niet groter vinden? Ik wil niet eens weten hoeveel calorieën hier in zitten?

Hennie: (*Met een wegwerpgebaar*) Wat kunnen ons op een moment als dit die calorieën schelen.

Wilma: Je hebt gelijk, geen Sonja Bakker dieet vandaag. (*Begint te*

eten)

Hennie: Hoe gaat eigenlijk met je nieuwe studie? Ik heb van je moeder gehoord dat je van studierichting bent veranderd.

Wilma: Dat klopt..., die rechtenstudie kon mij op een gegeven moment niet meer boeien want alle belangrijke gebeurtenissen in de geschiedenis zijn niet ontstaan in de rechtbank maar doordat mensen iets hebben gedaan wat voornamelijk voort kwam uit hun emotie en hun innerlijke. In veel gevallen kwamen ze pas daarna in de rechtszaal terecht, als de gebeurtenis al plaats had gehad. Toen ik daar achter was heb ik besloten de studierichting sociologie te gaan volgen. De meeste mensen reageren toch allemaal vanuit hun instinct. In feite is mijn besluit om van studierichting te veranderen hier het perfecte voorbeeld van.

Hennie: Maar is dat niet ontzettend duur...., ik bedoel om nu nog van studierichting te veranderen?

Wilma: Dat valt gelukkig nog mee..., omdat ik wel binnen de voorgeschreven tijd kan afstuderen kost het mij ongeveer € 1000,-
- meer.

Hennie: Oh.., nou dat valt mij dan ook ontzettend mee.

Wilma: Niet dat ik dat zelf heb betaald, ma en pa hebben het voor mij betaald.

Hennie: Je boft maar met zulke ouders.

Wilma: Als pa en ma niet zouden meebetalen, dan zou ik niet eens kunnen studeren. Elke maand krijg ik van hun een paar honderd euro om mijn kamer en dergelijke te betalen want mijn bijbaantje betaald net genoeg om er eten van te kopen maar meer ook niet.

Hennie: Heb je dan geen studiebeurs?

Wilma: Jawel.., maar alles bij elkaar is het geen vetpot dat kan ik je wel vertellen. Ik moet zeggen dat dit (Wijst op het gebak) onwijs goed smaakt.

Hennie: Ik ben het helemaal eens met jou, (*Klara komt op*) het is maar goed dat wij vandaag een sas-dag hebben.

KLARA

Klara: (*Verwonderd*) Hebben jullie een sas-dag..?

Hennie: Ja..., wij hebben een sas-dag.

Klara: En wat mag dat dan wel niet zijn..., een sas-dag?

Wilma: (*Verbaasd*) Weet je niet wat een sas-dag is...?

Klara: Nee, ik zou niet weten wat dat moet zijn.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto